

Wojciech Hanc

W 40-lecie dekretu "Unitatis redintegratio"

Studia Theologica Varsaviensia 43/1, 139-140

2005

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

KS. WOJCIECH HANC

W 40-LECIE DEKRETU *UNITATIS REDINTEGRATIO*

Największym i przełomowym dla ekumenii wydarzeniem był bezsprzecznie Sobór Watykański II ze wszystkimi swoimi dokumentami, chociaż nie wszystkie wprost podejmują problematykę zjednoczeniową.

Nie było także dziełem przypadku, iż 21 listopada 1964 roku Sobór ogłasza trzy ściśle ze sobą związane dokumenty: Konstytucję dogmatyczną o Kościele *Lumen gentium*, Dekret o ekumenizmie *Unitatis redintegratio* i Dekret o Kościołach Wschodnich katolickich *Orientalium ecclesiarum*, których 40-lecie promulgacji w tym roku obchodzimy. Przy czym Dekret o ekumenizmie wprost podejmuje tematykę chrześcijańskiej jedności, będąc w tym względzie nie tylko dokumentem wielkiej wagi, ale *ekumenicznym aktem* (O. Cullmann – luteranin), *wezwaniami do krytycznej i konstruktywnej oceny* (H. Roux – kalwin), *duchem bohaterskiego otwarcia się ku innym wierzącym* (J. Miguez Bonino – metodysta), *czymś więcej niż reformą – otwarciem się i zaproszeniem do dialogu* (P. Evdokimov – prawosławny). Po prostu Dekret *Unitatis redintegratio* to *Magna Charta* ekumenii w tradycji Kościoła Rzymskokatolickiego, wyrażającego zdecydowaną wolę „słów i czynów” na rzecz dążenia do jedności Chrystusowego Kościoła, to także wyraz nowej postawy dostosowanej do ducha czasu i zadanie, do jakiego wszystkich swoich wyznawców wezwał i zobowiązał Chrystus.

Od Vaticanum II, ściślej od rozpoczęcia dyskusji nad Dekretem *Unitatis redintegratio*, można powiedzieć, że ekumenizm stał się „znakiem czasu”. Od tego też momentu należy mówić w ścisłym znaczeniu o ekumenizmie w Kościele Rzymskokatolickim, który włączył się w ogólny nurt ekumeniczny ze swoimi własnymi zasadami. Dlatego pochylając się nad brzemennym w treść soborowym dokumentem, ciągle zgłębianym, Rada Episkopatu ds. Ekumenizmu we współpracy z Sekcją Ekumeniczną Wydziału Teologicznego UKSW w Warszawie zorganizowała 1 grudnia 2004 roku Ogólnopolskie Sympozjum Ekumeniczne w 40-lecie ogłoszenia przez Vaticanum II Dekretu *Unitatis redintegratio*, by z jednej strony przypomnieć historię i ważniejsze idee soborowego Dekretu, z drugiej zaś usłyszeć i wczuć się w spojrzenia naszych sióstr i braci reprezentujących inne chrześcijańskie tradycje,

zdając sobie równocześnie sprawę z faktu, iż to właśnie Dekret o ekumenizmie nauczył nas wrażliwości na inaczej wierzących, na dialog z nimi i współpracę, a nade wszystko na „wartościujące myślenie” i wzajemne przenikanie się w świetle wspólnej logiki wiary. W takim spojrzeniu przedstawiali swoje referaty znani w Polsce ekumeniści: ks. dr hab. Leonard Górk a, prof. KUL, ukazujący historyczny rys Dekretu *Unitatis redintegratio*; ks. dr hab. Wojciech Ha n c, prof. UKSW zarysowujący podstawy i pojęcie ekumenizmu według soborowego Dekretu *Unitatis redintegratio*, oraz ks. dr Sławomir Pa w ł o w s k i, reprezentujący Instytut Ekumeniczny KUL, referujący „hierarchię prawd” w soborowym Dekrecie. Dekret o ekumenizmie w spojrzeniu teologów prawosławnych ukazał ks. dr Jerzy To f i l u k, wykładowca ChAT w Warszawie oraz Dekret o ekumenizmie w spojrzeniu ewangelików – prof. dr hab. Karol Ka r s k i, prof. ChAT w Warszawie.

W sumie Sympozjum składało się z trzech części: dwie pierwsze posiadały charakter ściśle naukowy, przy czym pierwszej części przewodniczył ks. prof. dr hab. Piotr Ja s k ó ł a z Uniwersytetu Opolskiego, zaś części drugiej ks. prof. dr hab. Michał Czajkowski, były kierownik Sekcji i Katedry Teologii Ekumenicznej UKSW. Część trzecia miała charakter modlitewny, gdzie w kaplicy uniwersyteckiej ekumenicznemu nabożeństwu Słowa Bożego przewodniczył J. E. ks. bp dr hab. Tadeusz Pi k u s, prof. UKSW, zaś homilię w imieniu J. E. ks. bp. Janusza Ja g u c k i e g o, zwierzchnika Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w RP, wygłosił ks. Marcin Br z ó s k a.

W sympozjum wzięli udział wysocy dostojnicy Kościoła Rzymskokatolickiego oraz przedstawiciele siostrzanych i bratnich Kościołów, m.in.: Jego Eminencja ks. kard. Prymas Józef G l e m p, zachęcający swym pasterskim słowem do zaangażowania się w ekumeniczny czyn; J. E. ks. abp Józef K o w a ł c z y k, Nuncjusz Apostolski w Polsce, J. E. ks. abp Alfons N o s s o l, przewodniczący Rady Episkopatu ds. Ekumenizmu, który wprowadził zebranych w problematykę sympozjum oraz dokonał na końcu jego podsumowania; księża biskupi członkowie Rady Episkopatu ds. Ekumenizmu: bp Jacek J e z i e r s k i z Olsztyna i bp Bronisław D e m b o w s k i z Włocławka; J. M. ks. prof. dr hab. Roman B a r t n i c k i, rektor UKSW, który powitał zebranych i dokonał otwarcia sympozjum.

Inne Kościoły chrześcijańskie m.in. reprezentowali J. E. ks. bp dr Edward Pu ś l e c k i, Zwierzchnik Kościoła Ewangelicko-Methodystycznego w RP oraz J. E. ks. bp senior Janusz N a r z y ń s k i z Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego, prof. Zachariasz Ł y k o z Kościoła Adwentystów Dnia Siódmego. W sympozjum wzięli udział wszyscy członkowie i konsultorzy Rady Episkopatu ds. Ekumenizmu, diecezjalni referenci ekumeniczni z całej Polski, studenci Sekcji Ekumenicznej UKSW, przedstawiciele innych katolickich uczelni wyższych oraz zainteresowani problematyką ekumeniczną księża, siostry zakonne i świeccy.